

Arrest

nr. 38 804 van 16 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LEMMENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 6 april 2009, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 22 oktober 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 oktober 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Ingoeshe origine te zijn. U bent afkomstig van Nazran, Kantyshevo. U verklaarde dat u de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetie vreest en dat u samen wou leven met uw echtgenoot. U verliet Ingoesjetie op 30 maart 2009. Op 6 april 2009 kwam u in België toe waar u op dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw

asielrelaas legt u het Russisch paspoort van uw echtgenoot, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot en kinderen, uw huwelijksakte, het militair boekje en het rijbewijs van uw echtgenoot voor.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot Y. B. (...) (O.V. 6.390.570). Meer bepaald de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië en omwille van economische redenen en familiale redenen. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève op basis van de verwijzing naar de problemen van uw echtgenoot. Verder wijst niets in uw verklaringen op het bestaan van zwaarwichtige gronden die wijzen op een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw partner wordt als volgt gemotiveerd.

"Er moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u uw land van herkomst verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u uw land herkomst hebt verlaten omwille de algemene veiligheidssituatie en omwille van economische redenen. Uw echtgenote verklaarde eveneens dat ze haar herkomstregio had verlaten omwille van de algemene veiligheidssituatie maar ook omdat ze samen wou zijn met u.

Wat betreft uw verwijzing naar de economische tekorten (CGVS man p.8) in uw herkomstregio en wat betreft de reden van uw echtgenote dat ze samen bij u wou zijn (CGVS vrouw p.8), moet worden opgemerkt dat deze aangehaalde motieven niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie daar deze voorziet in bescherming van personen die in hun land vervolgd worden omwille van hun nationaliteit, hun geloof, hun etnie, hun behoren tot een sociale groep of omwille van een politieke overtuiging. Gezien u expliciet verklaarde ondermeer omwille van economische redenen het land te hebben verlaten, kan u niet de vluchtelingenstatus worden toegekend.

U en ook uw echtgenote haalden ook de algemene politiek situatie in Ingoesjetië aan als reden (CGVS man p. 3, 7, 8; CGVS vrouw p. 8, 9). In verband hiermee kan worden opgemerkt dat een loutere verwijzing naar de algemene politieke situatie in uw herkomstregio op dit moment niet kan volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling. Het toont geen persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond. U en uw echtgenote beweerden dat jullie zelf niet werden geviséerd noch dat jullie persoonlijk iets was overkomen (CGVS man p. 8; CGVS vrouw p. 9). Meer nog, u verklaarde expliciet dat u niet echt problemen had (CGVS man p. 3). Bijgevolg kan in hoofde van u geen sprake zijn van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. U en uw echtgenote haalden eveneens enkele keren de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië aan als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren. Deze algemene veiligheidssituatie dient onder de toepassing van art 48/4, § 2 c) te worden bekeken. Wat de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat sinds het begin van het conflict in de buurrepubliek Tsjetsjenië in 1999 de rebellenbeweging gaandeweg ook in Ingoesjetië activiteiten is gaan ontplooiën. Afgezien van een eenmalige grootschalige actie in juni 2004, voerde de rebellenbeweging kleinschalige aanvallen uit, specifiek gericht tegen militairen en andere vertegenwoordigers van de autoriteiten. Sinds 2007 is er een toename van het aantal incidenten waarbij de rebellenbeweging militaire doelwitten viseerde, maar waarbij slechts een zeer beperkt aantal burgerslachtoffers vielen. De autoriteiten proberen de rebellie te bestrijden met zowel uitgebreide zoekacties waarbij ganse wijken of dorpen worden afgezet als met gerichte arrestaties. Hierbij kunnen ook slachtoffers vallen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat veel van deze acties zonder wezenlijk geweld worden uitgevoerd en dat het aantal burgerslachtoffers veroorzaakt door acties van de autoriteiten beperkt blijft. De situatie in Ingoesjetië is dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet."

U verklaarde bijkomend dat uw broer werd gearresteerd, werd beschuldigd van drugbezit en in de gevangenis verblijft. Uw broer verblijft daar momenteel nog steeds. U verklaarde eveneens dat zijn rechtszaak nog steeds hangende is (CGVS vrouw p. 3, 10). U gaf verder aan dat u persoonlijk niets had meegemaakt (CGVS vrouw p. 9). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u omwille van uw broer of zijn rechtszaak een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat uw broer ten onrechte zou zijn gearresteerd.

Aldus kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals beschreven in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas kunnen de hiervoor gestelde conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte, die van uw echtgenoot en uw kinderen, uw huwelijksakte, het Russisch paspoort van uw echtgenoot, zijn militair boekje en zijn rijbewijs bevatten enkel identiteitsgegevens die niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier alsmede uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, Y.B.. Zij roept geen eigen motieven in, los van deze van haar echtgenoot.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 38 803 van 16 februari 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot, Y.B. verworpen. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van voormelde wet van 15 december 1980 in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 februari 2010 door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN